

На чело на българите издеше сам Асен. Когато наближиха към Верея, посрещна ги гончия, който летеше право към тях.

Вестта, която носеше, бе унищожаваща.

Внезапно Фридрих и Исак Ангел подобрили отношенията си, като сключили нов договор за мир и приятелство. Исак приел да прекара кръстоносците с византийски кораби на Малоазийския бряг. Фридрих се отказал от съюза ^{си} с българи и сърби. Двамата императори си разменили богати дарове.

Асен прие удара твърдо. Не мигна око. Само лицето му полека се покри с гъста руменина. Той погледна брата си и каза:

- Всяко зло за добро. И без Фридрих ще можем. Вместо да делим земите си със сърбите и да бъдем благодарни на ^аалеманите за победата си, сега ще дължим всичко само на себе си и ще имама всичко само за ~~себе~~ си. Нека Бог да ни е на помощ!

Глава XX

Огромната войска, ^акоято Исак Ангел бе готвил срещу Фридрих Хохенщауфен сега щеше да отправи всичката си мощ против ненавистните българи. Най-сетне трябваше да се послуша съвета на Василий Българоубиец и да се съкруши ^евднъж за винаги това бунтовно и размирно гнездо.

^аПлъът на ромеите бе страхотен. Всеки час бързи съгледвачи пристигаха задъхани и морни в Търновград и докладваха на Асена:

-Гръцките кораби потеглиха с близо 100,000 войска по посока на Анхиало!

- Гръцката войска слезе при Невобър и се присъедини към конницата им по посока на източния Хем!

Асен изпрати заповед да се изтеглят българските войски от